

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. Š. IR SEESAM INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. liepos 3 d. Nr. 242-255
Vilnius

Lietuvos bankas gavo pareiškėjos L. Š. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *Seesam Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2004 d. rugsėjo 8 d. įkeisto turto draudimo sutarties Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – draudimo sutartis), sudarytos su *Nordea Bank Finland Plc* Lietuvos skyriumi (dabar *Luminor Bank AS* Lietuvos skyrius) (toliau – draudėjas), pagrindu draudikas yra apdraudęs pareiškėjai priklausantį nekilnojamąjį turtą – butą, esantį adresu: (*duomenys neskelbtini*). Draudimo sutartį patvirtina pareiškėjai išduotas 2007 m. rugpjūčio 13 d. Draudimo patvirtinimas (toliau – draudimo patvirtinimas). Draudimo sutartis buvo sudaryta vadovaujantis Būsto ir gyventojų turto draudimo taisyklėmis (toliau – Taisyklės) ir Bendrosiomis draudimo sutarties sąlygomis (toliau – Sąlygos).

2019 m. sausio 7 d. pareiškėja pateikė draudikui pranešimą, kuriame nurodė, kad „Šitame bute nebūta savaitę laiko, grįžus 2019-01-04 pastebėta sulietos grindys ir sienos.“

2019 m. sausio 8 d. draudiko ekspertas atliko įvykio vietos apžiūrą ir surašė nekilnojamojo turto techninės apžiūros protokolą (toliau – Apžiūros aktas), kuriame užfiksavo, jog bute drėksta išorinė siena iš vidaus ties balkonu ir šalia pažeistos (nuo drėgmės išbrinkę) laminuotos grindys. Apžiūros akte padaryta išvada: „Kritulių vandenį praleidžia atviro balkono grindys, jų siūlės su išorine siena. Drėgmė įsigėrusi į konstrukcijas persigeria ir užpila patalpų vidų.“ Taip pat nurodyta, kad dėl natūralaus namo judėjimo sutrūko lubų ir sienų apdaila.

Atsižvelgdamas į Apžiūros akte nurodytą įvykio priežastį, draudikas 2019 m. sausio 15 d. priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju. Draudiko teigimu, vadovaujantis Taisyklių 6.1.1 papunkčiu, turto sugadinimas ar sunaikinimas dėl vandens (purvo, sniego ir panašiai) patekimo į apdraustų pastatų vidų per angas, kurių neturėtų būti išoriniuose atitvariniuose pastato elementuose, tokias kaip kiauras stogas, nehermetiškos išorinės sienos, atidaryti langai ar durys ir kt., yra laikomas nedraudžiamuoju įvykiu.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu, todėl pateikė pretenziją, kurioje nurodė, kad draudimo sutartis buvo sudaryta per prievartą, pareiškėjai nebuvo leista pasirinkti kitos draudimo bendrovės, be to, pareiškėja nurodė, kad nebuvo supažindinta su draudimo sutarties sąlygomis, o draudėjas ją patikino, kad „žala bus atlyginta visais atvejais, kas benutiktų“. Todėl pareiškėja prašė įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Draudikas atsakydamas į pareiškėjos pretenziją informavo, kad pareiškėjai draudėjas pasirašytinai įteikė draudimo patvirtinimą, kuriame aiškiai nurodyta, kokios apimties draudimo apsauga yra teikiama pagal draudimo sutartį ir nuo kokių rizikų turtas draudžiamas. Atsižvelgdamas į tai, draudikas teigė neturintis pagrindo netaikyti Taisyklių nuostatų ir atsisakė įvykį pripažinti draudžiamuoju.

Pareiškėja su draudiko atsakymu nesutiko ir kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo prašydama rekomenduoti draudikui įvykį pripažinti draudžiamuoju ir atlyginti pareiškėjos turtui vandens padarytą žalą.

Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime draudikas pažymėjo, kad nors pagal draudimo sutartį pareiškėja yra ne draudėja, o apdraustoji, tačiau su draudimo sąlygomis buvo

supažindinta tinkamai. Draudikas pateikė pareiškėjos pasirašytą draudimo patvirtinimą bei Atmintinę apdraustajam (toliau – Atmintinė), kurioje yra aiškiai ir glaustai nurodyta, nuo kokių rizikų ir su kokiomis išimtimis draudžiamas įkeistas turtas, be to, draudikas nurodė, kad pareiškėja, pasirašydama Atmintinėje, patvirtino, kad yra susipažinusi ir sutinka su Taisyklių sąlygomis ir kad Taisyklių kopija jai buvo įteikta. Šios aplinkybės, draudiko teigimu, iš esmės paneigia pareiškėjos dėstomą versiją, kad neva su draudimo sąlygomis nebuvo supažindinta.

Atsiliepime draudikas paaiškino, kad įvykis buvo pripažintas nedraudžiamuoju vadovaujantis Taisyklių 6.1.1 papunkčiu, nes per apžiūrą buvo nustatyta, kad drėgmė į butą patenka per nesandarias ir nehermetiškas atviro balkono konstrukcijas. Siekdamas pagrįsti Apžiūros akte nurodytas aplinkybes, draudikas pateikė statybinės įmonės UAB „Dmirosta“ raštą dėl pareiškėjos buto užpylimo priežasčių (toliau – Išvada). Išvadoje nurodyta, kad įvykio priežastis yra nesandari išorinė namo siena ir (arba) išorinės sienos ir buto terasos sujungimas, taip pat teigiama, kad tai nėra staiga ir netikėtai kilusi žala. Atsižvelgdamas į tai, draudikas teigia pagrįstai, vadovaudamasis Taisyklių nuostatomis, priėmęs sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju ir prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą, Lietuvos bankas vertina pateiktus įrodymus ir tuo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl vandens rizikos pareiškėjos turtui padarytą žalą.

1. Dėl pareiškėjos supažindinimo su Taisyklių sąlygomis

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.189 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. CK 6.156 straipsnio 1 dalyje yra įtvirtintas sutarčių laisvės principas, pagal kurį šalys turi teisę laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Svarbu pažymėti, kad pareiškėjos ir draudiko sudaryta draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Pažymėtina, kad nuo pasirinktos draudimo apsaugos apimties priklauso draudikui mokamo atlyginimo už prisiimtus įsipareigojimus, t. y. draudimo įmokos, dydis. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013). Jeigu sutarties sąlygos yra parengtos aiškiai ir suprantamai, jos neturi būti aiškinamos per plačiai, priešingu atveju būtų nepagrįstai išplečiami draudiko prisiimti įsipareigojimai.

Vertinant pareiškėjos nurodytas aplinkybes, kad ji nebuvo supažindinta su Taisyklių sąlygomis, pažymėtina, kad, remiantis CK 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu ir sutarties, kaip šalių susitarimo, samprata, sutarties šaliai gali būti privalomos tik tos sutarties sąlygos, su kuriomis ji sutiko, t. y. dėl kurių ji išreiškė savo valią. CK 6.185 straipsnio 2 dalyje ir 6.992 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad standartinės sutarties sąlygos yra kitai šaliai privalomos, jeigu buvo sudaryta tinkama galimybė su tomis sąlygomis susipažinti.

Taisyklių įteikimo ir pareiškėjos supažindinimo su standartinėmis sąlygomis faktą pagrindžia draudiko atsiliepime Lietuvos bankui pateikti paaiškinimai, kad pareiškėjai pasirašytinai buvo įteiktas draudimo patvirtinimas ir Atmintinė.

Lietuvos bankui pateiktoje pareiškėjos pasirašytoje Atmintinėje yra nurodyta, kad pareiškėja savo parašu patvirtina susipažinusi su: „šia atmintine apdraustajam ir visomis mano turto draudimui taikomomis sąlygomis, bei šiame tekste nurodytomis taisyklėmis (įskaitant, bet neapsiribojant draudimo sumos, draudimo įmokų dydžiu, draudimo sutarties

pratęsimo tvarka, taikomos franšizės dydžiu, dvigubo draudimo pasekmėmis, apdraustojo pareigomis atsitikus draudimui (įvykiui) visos turto draudimo sąlygos man yra suprantamos ir aiškios, su jomis sutinku ir patvirtinu, kad šioje atmintinėje minimos draudimo taisyklės man buvo įteiktos.“ Atkreiptinas dėmesys, kad nors draudimo patvirtinime, kuris yra draudimo sutarties dalis, yra nurodyta, kad draudimo sutarčiai yra taikomos 2007 m. rugpjūčio 13 d. redakcijos nuostatos, tačiau Atmintinėje, kurioje taip pat yra įtvirtintos (detaizuotos) individualios draudimo sutarties sąlygos, yra nurodyta 2006 m. rugpjūčio 1 d. Taisyklių redakcija. Kadangi pareiškėja Atmintinėje savo parašu patvirtino 2006 m. rugpjūčio 1 d. Taisyklių įteikimo ir supažindinimo su jomis faktą ir pasirašydama šį individualių draudimo sutarties sąlygų dokumentą išreiškė valią dėl 2006 m. rugpjūčio 1 d. Taisyklių taikymo, pareiškėjai šios sąlygos yra privalomos. Taigi, nagrinėjant šį ginčą turi būti taikoma ne Taisyklių redakcija, kuri įsigaliojo 2007 m. rugpjūčio 13 d. ir kurią taikė draudikas priimdamas sprendimą, tačiau Taisyklių redakcija, kuri įsigaliojo 2006 m. rugpjūčio 1 d. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad nors draudikas taikė draudimo patvirtinime nurodytą 2007 m. rugpjūčio 13 d. Taisyklių redakciją, tačiau tiek 2006 m. rugpjūčio 1 d., tiek 2007 m. rugpjūčio 13 d. Taisyklių redakcijose nurodyti draudžiamieji ir nedraudžiamieji įvykiai ir jų aprašymai bei draudiko taikomas Taisyklių 6.1.1 papunktis sutampa. Darytina išvada, kad pareiškėja buvo supažindinta su priimant sprendimą jai taikytomis Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) nuostatomis, kurios kartu su Atmintine pareiškėjai buvo įteiktos.

Taip pat pažymėtina, kad sąlyga dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju, kai žala atsiranda dėl vandens patekimo į apdraustų pastatų vidų per angas, kurių neturėtų būti išoriniuose atitvariniuose pastato elementuose, analogiška Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunkčio nuostatai, kuria draudikas motyvuoja savo sprendimą pripažinti įvykį nedraudžiamuoju, ji yra įtvirtinta ir Atmintinėje, kurią pareiškėja pasirašė, todėl laikytina, kad pareiškėja buvo ir individualiai supažindinta su minėtos sąlygos taikymu.

Įvertinus šias aplinkybes, darytina išvada, kad Taisyklių 2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcijos nuostatos, su kuriomis pareiškėja įstatymų nustatyta tvarka buvo tinkamai supažindinta ir išreiškė valią dėl sutarties sąlygų taikymo, pareiškėjai yra privalomos ir turi būti taikomos.

2. Dėl įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju

Vertinant pareiškėjos draudikui keliamo reikalavimo pagrįstumą, visų pirma atkreiptinas dėmesys į tai, kad, kaip yra nurodęs kasacinis teismas savo praktikoje, draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga, tačiau ji nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Galiojantys teisės aktai leidžia draudikui nustatyti prisiimamos draudimo rizikos ir teikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką. Sudarydamas draudimo sutartį draudikas pasiūlo sąlygas, kurios apibrėžia jo prisiimamos rizikos ribas, ir pagal tai apskaičiuoja draudimo įmokos dydį. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012).

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 2 straipsnio 10 dalimi, draudimo apsauga – tai draudiko įsipareigojimas mokėti draudimo išmoką įvykus draudžiamajam įvykiui. Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi draudikas įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti draudėjui arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Draudimo išmokos mokėjimas yra pagrindinė draudiko pareiga, kuri vykdoma įvykus draudžiamajam įvykiui. Vadinasi, tik nustatius, kad yra įvykęs teisiškai reikšmingas faktas – draudžiamasis įvykis, draudikui kyla pareiga mokėti draudimo išmoką. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas 2013 m. birželio 26 d. nutartyje, priimtoje išnagrinėjus civilinę bylą Nr. 3K-3-316/2013, yra nurodęs, kad nedraudžiamieji įvykiai pašalina draudiko pareigą mokėti draudimo išmoką *ab initio* (nuo pradžių).

Nagrinėjamu atveju draudimo sutartis buvo sudaryta pagal Taisyklių, kurios yra neatskiriama šios draudimo sutarties dalis, nuostatas. Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d.

redakcija) 2.1.22 papunktyje yra nurodyta, kad nedraudžiamasis įvykis – draudimo sutartyje ir (arba) įstatymuose nurodytas atsitikimas, kuriam atsitikus draudikas nemoka draudimo išmokos. Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje nustatyta, kad vienas iš nedraudžiamųjų įvykių yra apdrausto turto sunaikinimas ar sugadinimas, atsiradęs dėl vandens (purvo, sniego ir panašiai) patekimo į apdraustų pastatų vidų per angas, kurių neturėtų būti išoriniuose atitvariniuose pastato elementuose, tokias kaip kiauras stogas, nehermetiškos išorinės sienos, atidaryti langai ar durys ir kt., išskyrus atvejus, kai angos atitvarinėse konstrukcijose atsiranda kaip tiesioginė draudžiamųjų įvykių, išvardytų Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 5.1.1–5.1.10 papunkčiuos, pasekmė.

Siekdamas pagrįsti priimtą sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, draudikas pateikė pareiškėjos pasirašytą Apžiūros aktą, kuriame nurodyta, kad „drėgmė į patalpų vidų patenka per atviro balkono grindų siūles su išorine siena“, bei Išvadą, kuri, draudiko teigimu, patvirtina, kad pareiškėjos bute esančius pažeidimus sukėlė ilgą laiką (kelis mėnesius ar net metus) cikliškai veikianti kritulių (lietaus, sniego tirpsmo ar kt.) drėgmė, besiskverbianti į patalpų vidų kiaurai per nesandarias išorines namo konstrukcijas – „buto atviros terasos grindis ar jų siūlę su išorine siena“.

Išvadoje taip pat buvo vertintos kitos pareiškėjos buto užpylimo versijos, tačiau nustatyta, kad žalos negalėjo lemti vandentiekio ar kanalizacijos vamzdynų nesandarumas, nes „ties užpilta buto vieta vamzdynai nepraeina“, taip pat buvo atmesta staigaus ir netikėto kritulių prasiskverbimo per išorines konstrukcijas versija, nes, Lietuvos hidrometeorologijos tarnybos prie Aplinkos ministerijos (toliau – LHMT) pateiktais duomenimis, laikotarpiu nuo 2018 m. gruodžio 27 d. iki 2019 m. sausio 4 d. (t. y. per savaitę, kurią pareiškėja nurodo, kad buvo išvykusi) didžiausias užfiksuotas vėjo greitis buvo 14 m/s, nors, pagal Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 5.1.3.1 papunktį, stipriu vėju laikoma, kai vėjo greitis yra 20 m/s ir didesnis, o didžiausias kritulių kiekis minėtu laikotarpiu buvo 8,6 mm, nors, pagal Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 5.1.3.2 papunktį, liūtimi laikoma, kai per 1 val. ar trumpesnę laiką iškrenta 30 mm ir daugiau kritulių. Ekspertas, atsižvelgdamas į tai ir į tai, kad pažeidimai būdingi sukeltiems ilgalaikio drėgmės poveikio, padarė išvadą, kad buto pažeidimai atsirado dėl ilgą laiką cikliškai veikiančios kritulių drėgmės, besiskverbiančios į patalpų vidų per nesandarias išorines namo konstrukcijas.

Vertinant Išvadoje nurodytus duomenis, patvirtinančius, kad žala atsirado dėl nesandarių išorinių namo konstrukcijų, pažymėtina, kad kasacinio teismo jurisprudencijoje išaiškinta, jog kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015). Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu jos duomenys neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių, ir jeigu eksperto išvados duomenys, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.

Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad Išvados duomenys neprieštarauja kitiems žalos byloje esantiems įrodymams ir išplaukia iš tyrimo eigos, nes Išvada buvo parengta vadovaujantis Apžiūros aktu, įvykio vietos apžiūros nuotraukomis, buto planu ir LHMT pateikta informacija. Taip pat pažymėtina, kad pareiškėja nei kreipimėsi į draudiką, nei į Lietuvos banką neginčija draudiko nurodytų įvykio priežasčių, be to, yra pasirašiusi Apžiūros akte, kuriame yra nurodyta, kad įvykis kilo dėl nesandarių išorinių namo konstrukcijų. Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad nėra pagrindo abejoti Išvados įrodomąja galia ir patikimumu ir nesivadovauti joje nurodytais duomenimis.

Vertinant Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje įtvirtintą nuostatą, kuria vadovaudamasis draudikas priėmė sprendimą įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, pažymėtina, kad joje yra įtvirtinta išimtis: įvykis galėtų būti laikomas draudžiamuoju tuo atveju, kai angos atitvarinėse konstrukcijose atsiranda kaip tiesioginė draudžiamųjų įvykių, išvardytų Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 5.1.1–5.1.10 papunkčiuose, pasekmė. Nurodytuose Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) papunkčiuose išvardyti šie draudžiamieji įvykiai: potvynis, smūgis ar atsitreškimas, sniego slėgis, kruša, vagystė, plėšimas ir grunto suslūgimas. Išvadoje yra nurodyta, kad nesandarios angos galėjo atsirasti dėl kelių priežasčių: dėl galimai netinkamai įrengtos grindų

hidroizoliacijos, natūralaus hidroizoliacijos nusidėvėjimo arba dėl statinio konstrukcijos natūralus judėjimo ir pamatų sėdimo (tokių natūralaus pastato judėjimo sukiamų skilimų yra užfiksuota ir ant namo sienų bei lubų). Vertinant šias aplinkybes, pažymėtina, kad nė viena iš Išvadoje nurodytų nesandarių konstrukcijų atsiradimo priežasčių neatitinka Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 5.1.1–5.1.10 papunkčiuose nurodytų draudžiamųjų įvykių, be to, Lietuvos bankui nebuvo pateikta jokių kitų duomenų, leidžiančių teigti, kad nesandarios konstrukcijos galėjo atsirasti dėl kurio nors iš draudžiamųjų įvykių. Atsižvelgiant į tai bei į tai, kad, kaip minėta, duomenų, nuginčijančių Išvadoje nurodytus duomenis, Lietuvos bankui nebuvo pateikta, darytina išvada, kad angų atitvarinėse konstrukcijose atsiradimo priežastis nebuvo tiesioginė draudžiamųjų įvykių, dėl kurių galėtų būti pritaikyta Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje nustatyta išimtis, pasekmė.

Apibendrinant tai, kas išdėstyta, pažymėtina, kad, kaip minėta, Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje nustatyta, kad draudimo išmoka nėra mokama dėl turto sunaikinimo ar sugadinimo, atsiradusio dėl vandens (purvo, sniego ir panašiai) patekimo į apdraustų pastatų vidų per angas, kurių neturėtų būti išoriniuose atitvariniuose pastato elementuose. Lietuvos banko vertinimu, Išvados duomenys suteikia pagrindą konstatuoti, kad žala apdraustam turtui atsirado „dėl nesandarios išorinės namo sienos ir / ar sujungimo tarp išorinės sienos ir buto terasos“, o tai reiškia, kad įvykis atitinka Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje nustatyto nedraudžiamąjo įvykio sąvoką. Atsižvelgiant į tai ir įvertinus aplinkybę, kad Lietuvos bankui pateikti įrodymai patvirtina, kad pareiškėjos turtui žala buvo padaryta dėl nesandarių išorinių namo konstrukcijų, darytina išvada, kad aplinkybės, jog įvykiui taikytinos Taisyklių (2006 m. rugpjūčio 1 d. redakcija) 6.1.1 papunktyje įtvirtintos įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju nuostatos, laikytinos įrodytomis. Vadovaujantis nustatytomis aplinkybėmis ir Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad pareiškėjos reikalavimas pripažinti įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos L. Š. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius